

Utrip Gimnazije Vič

Gimnazija Vič je ime, ki je povezano s prenekatim uspehom, a malokdo ga izgovori z občudovanjem. Zakaj tako? Ker se naše šole še vedno drži fama, da je zahojena, leva šola, kjer so vsi po vrsti nesposobni opraviti kakršnokoli stvar. Pa vendar se najdejo ljudje, ki so ponosni na to ime in se zavedajo, da ta šola vendarle ni kar tako.

Da smo sposobni, pametni in ustvarjalni, smo dokazali že lansko šolsko leto, ki je bilo zares polno uspehov na vseh področjih. Naj samo omenim naše športne uspehe, med katerimi je najbolj blestelo 1. mesto na državnem prvenstvu Slovenije v moški odbojki. Ravno tako smo zablesteli na kulturnem področju – konkretno: naša dramska skupina je požela velik uspeh na Gimnaziji v Velenju in povsod drugod, kjer je prikazovala komedijo »Bog«. Pa to še ni vse. Več naših nalog je bilo nagrajenih. Tista z naslovom Računalniško didaktična igrača za predšolske otroke je osvojila prvo nagrado, nagradi pa sta dobili tudi nalogi Kontrola dostopa do osebnega računalniškega sistema in The two most popular South African novels.

Ravno tako se zanimamo za svet okrog sebe. Na šoli so organizirane razne ekskurzije v tujino npr. Dunaj, München, Benetke, najbolj zanimivi pa sta bili ekskurziji po Italiji, ko smo si poleg Rima, Pompej, Firenc in drugih mest, ogledali še vulkane (Etna, Vulcano, Stromboli).

Poleg vseh zgornjih naštetih stvari so se na naši šoli dogajali še razni krožki, izhajala sta dva časopisa (eden izhaja še letos)... Žal nam je, da je šola letos

zapustilo nekaj zelo dobrih profesorjev, ker so nekateri med njimi bili gonilna sila za nekatere dejavnosti. Zato je na šoli nastalo nekakšno (upam da začasno) mrtvilo na nekaterih področjih. Odšla je tudi generacija dijakov, ki je bila najbolj zaslužna za lanske uspehe in sedaj je vrsta na nas, da nadaljujemo tam, kjer so oni končali in postavimo našo šolo še za nekaj stopničk višje na lestevici. Toda, ne glede na to, je življenje na naši šoli še vedno pestro in zanimivo.

Cepprav smo ponosni na našo šolo, pa ima le-ta vendarle nekaj napak, ki bi jih želeli odpraviti. Tako kot vsi dijaki na svetu si želimo, da ne bi bilo spraševanja, testov in druge prisilne motivacije, ki nam načenja duševno in fizično zdravje. Vendar je večina učencev to pripravljena sprejeti kot žrtev za pridobitev znanja in za prijetno vzdušje kadar na urniku ni zoprni predmetov in so lahko v krogu svojih prijateljev, s katerimi se pogovarjajo in zabavajo. Šola je drugi dom, pravijo, in vsako se doma rad počuti udobno. Zato skrbimo za tako počutje v šoli in tako ni nič čudno, če kakšno uro preživimo v okolici šole, namesto da bi se tresli v klopi ali pa že kar pred tablo, kajti pri nas še niso uvedli napovedanega spraševanja pri vseh predmetih. Zelo si želimo tudi več prostora pri telovadbi, kajti naša ura telovadbe izgleda kot, da bi skupina sardel v konzervi naenkrat poskušala igrati odbojko, košarko, nogomet in se zraven še iti slepe miši.

Naša šola je bila v usmerjenem izobraževanju računalniška in poudarek je še vedno na računalništvu. Želimo si, da bi se interesi in oprema razširili še na druga področja, npr. k biologiji in kemiji. Nekateri se izgovarjajo, da je za takšne in podobne zadeve odločno premalo denarja in prostora, a prepričana sem, da bi se našlo oboje, če bi bil le interes dovolj velik. Toda kljub tem pomanjkljivostim je naša šola še vedno nekaj posebnega in nikomur se ni treba sramovati, ko reče: »Jaz pa hodim na Gimnazijo Vič«.

S te šole je v preteklosti prišlo veliko ljudi, ki so sedaj znane osebnosti; npr. plavalec Igor Majcen, režiser Zdravko Zupančič, igralec Pavle Ravnohrib in še mnogi drugi.

In tudi sedaj vse tako kaže, da se bo ta tradicija šolanja kasnejših znanih in pomembnih ljudi ohranila.

KRISTINA PORENTA

Podružnična šola Iška vas je ob 95 letnici dobila novo podobo

Šolska kronika nam pove, da je bila šola v vasi ustanovljena 1898 leta. Od 1935 leta dalje je bila organizirana kot dvorazrednica in je s krajšo prekinitvijo delovala vse do šol. leta 1961/62 z največ 55 učenci. Od takrat deluje kot enorazrednica s kombiniranim poukom za 1., 2. in 3. razred.

Šolsko stavbo so bile ves čas težave. Obnovitvena dela so se vrstila eno za drugim, vendar so bila zaradi stalnega pomanjkanja denarja opravljena le najnujnejša popravila.

Prelomnico pomeni leto 1987, ko je zgradba postala nevarna zaradi slabega ostrešja in lesenih stropov. Rezultat skupne akcije vodstva šole in krajanov je bil zgraditev plošče, nadzidava šole, novo ostrešje in kritina.

Naslednjo prelomnico pa pomeni: sobota, 20. november 1993 ob 15. uri.

Narava se je čez noč odela v čudovito belo odejo in skoraj čez noč je tako podoba dobila tudi podružnična šola Iška vas. Saj jo je zaslužila, 95 let je služila svojem kraju, svojem namenu.

Snež in slaba cesta nista predstavljala ovire, da bi se številni obiskovalci ne odzvali vabilu Osnovne šole Ig, KS Iška vas in TD Iška vas na otvoritev obnovljene šole.

Z združenimi močmi in sredstvi, ki so jih prispevali Občina Ljubljana Vič-Rudnik, Mestni sekretariat za izobraževanje, ter delavci osnovne šole Ig na čelu z ravnateljico go. Stanko Rebolj so v zgradbi opravljena nujna intervencna dela (sanacija kotlovnice, vodovodne instalacije ter sanatorij) in zunanja ureditev (odvodnjavanje, kanalizacija in fasada). Ta dela je stokovno opravila podjetje VARSTAL. Prenove in ureditve je potrebna še ograja in okolica.

Obiskovalci so se za kratek čas ob besedi in sliki ozrli v zgodovino te šole. Posebno doživetje in presenečenje je bilo za učiteljice, učitelje in sorodnike teh, ki so tu poučevali, ali za vse tiste, ki so to šolo obiskovali.

Nadaljevanje je sledilo v kulturnem domu. Po uvodnem pozdravu predsednika sveta KS Iška vas g. Milana Cimpermana in predsednika skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik g. Bogdana Bradaca je sledil kulturni program, ki so ga pripravili:

- plesalci iz podružnične šole Iška vas (mentorica – ga. Daša Pelikan); recitatorji iz Osnovne šole Ig, (mentorica – ga. Janja Fric); učenci glasbene šole Eterea; (mentorica – ga. prof. Vida Kopač, ga. prof. Mija Tomšič in ga. Katja Porovne); – moški oktet Orfej, (umetniški vodja – ga. prof. Vida Kopač)

In kako drugače bi zaključili skupen uspeh kot z družabnim srečanjem, ki ga je pripravilo TD Iška vas.

Hvala vsem, ki ste omogočili učencem iz Iške vasi pouk v prijetnem okolju.

Učenci in delavci
OŠ Ig

NA OSNOVNI ŠOLI VRHOVCI

Nove oblike poučevanja v drugih razredih

OŠ Vrhovci stoji v predmestnem okolju Ljubljane in jo obiskuje 424 učencev. Prostorsko smo omejeni, zato pouk na razredni stopnji poteka v dveh izmenah.

V šolskem letu 1992/93 smo prešli na pouk treh ocenjevalnih obdobij. Glavni cilj tega so: večja prilagoditev otrokovega bioritmu, večji poudarek na preverjanju in sistematičnem ocenjevanju znanja, uvajanje sodobnih metod in oblik pouka in izboljševanje vseh ravni komunikacije.

Pri pouku uvajamo sodobne oblike dela:

- v 1. razredu: integrirani pouk, opisno ocenjevanje
- v 2. razredu: integrirani pouk, nivojski pouk, opisno ocenjevanje, projektni teden v naravi
- v 3. razredu: nivojski pouk, projektno delo
- v 4. razredu: projektno delo
- predmetna stopnja: različne oblike notranje diferenciacije in projektnega dela.

Se posebej aktivno pa se vodijo projekti v 2. razredih pod strokovnim vodstvom učiteljice Amadeje Grm in pedagoginje Nataše Čebulj.

Že v šolskem letu 1992/93 smo se na šoli odločili, da bodo učiteljice v teh razredih poučevale integriran pouk v kombinaciji z nivojskim in »ocenjevalno« z opisnimi ocenami. V letošnjem šolskem letu pa so tako 1. in 2. razredi vključeni v projektno skupino ZRSSS pod vodstvom gospe Mete Budnar. Tako otroci prvih razredov dobivajo na koncu šolskega leta »pisna« spravevala oziroma »pisma«.

V drugih razredih pa učenci dobivajo pisma ob koncu vsakega konferenčnega obdobja. »Pisma« so namenjena tako otrokom kot staršem ter celovitejšje in analitično opisujejo uspehe in dosežke učencev v skladu z razvojem vsakega posameznega otroka. Opisna ocena skupaj z integriranim in nivojskim poukom omogoča enakovredno ceniti znanje kot ostale raznovrstne sposobnosti, različne interese, spretnosti in navade. Integriran pouk nam omogoča, da opazujemo otroka v različnih položajih in pri delu v različnih dejavnostih, kar pa bo še posebej prišlo do izraza v projektnem tednu v naravi.

Ves trud učiteljic in uspešno delo učencev pa ne bi prišlo do izraza, če ne bi bilo tudi tesnega sodelovanja s starši. Le-ti večkrat neposredno sodelujejo pri pouku in na raznih kulturnih in naravnoslovnih dnevih in nas spremljajo na razne prireditve. Pomembni se nam zdijo odnosi v trikotniku: učenec-učitelj-starši. V drugih razredih je v letošnjem šolskem letu naša pomembna naloga uspešno izvesti projektni teden v naravi, kar pa nam bo uspelo z velikim trudom učiteljic, sodelovanjem staršev in delom učencev.

Amadeja Grm
Nataša Čebulj

BRALI SO LASTNO ZGODBO

Zabavno je bilo

Vprašam Mihca, učenca 2. razreda (osnovne šole Toneta Čufarja), kako je bilo tisti dan v šoli?

»Zabavno, zanimivo in veselo... Mi je odgovoril in razložil, da jim je učiteljica Marina, ki vedno kaj zanimivega »pogrunta«, prebrala lovske zgodbe iz »Naše komune« z letošnjega dokaj mokrega jesenskega lova na Barju. Najbolj pa si je zapomnil zgodbo o nesrečnem lovu, ki je med lovom, ko je hotel preskočiti jarek, čofnil s puško in fazani v barjanski jarek, poln vode.

Potem so risali, kar je kdo hotel in kakor je hotel in kar si je iz zgodbe najbolj zapomnil. »Jaz sem risal lovca, zraven sem se ves čas smejal, kako lovi ranetežje na robu jarka, drugi lovci, ki mu ne morejo pomagati, ga gledajo in končno lovce čofne v vodo. Moj sošolec Blaž pa je narisal fazana, ki je odfrčal lovcev iz koruze in odletel.«

»Rad imam zabavne zgodbe pa tudi moji sošolci. In to je bila naša domača zgodba, z Barja, ki ga imam rad. Zato je bilo tisti dan v šoli za mene zanimivo in zabavno...« je zaključil svojo pripoved Miha.

Srečanje ob Jezerni roži

Otroci z osnovne šole na Rakovniku (Oskar Kovačič) pa so na pobudo učiteljice Nade imeli kar zahteven »projekt o Barju«, spoznavanje posebnosti in lepote tega področja. Pri lovskega doma Jezerna Roža so se srečali z lovci, med drugim so jim prikazali in razložili, kaj vse zna šolan lovske pes. Pogovarjali so se o posebnostih Barja, redkih pticah in barjanskih rožah. Učenec Aleš pa je ob obisku posnel več slik in potem so v šoli organizirali razstavo. O tem so potem pisali tudi šolske spise. Ines iz 3. razreda, lovčeva hčerka, pa je prinesla v šolo revijo Lovcev, v kateri je bila objavljena skupinska slika ob obisku Jezerne Rože. Učiteljica Nada pa je dala sliko povečati in so jo za nekaj časa razstavili na šolski tabli v avli šole. Naj se vidi, naj se ve, da je bilo prijetno, zanimivo in zabavno! Tudi kar je naše domače, naša posebnost kot je Ljubljansko barje in še bolj zanimivo kot marsikaj drugega iz tujih logov.

Spoznavanje neposrednega okolja in še posebej posebnosti in zanimivosti, v katerem živimo in bivamo je brez dvoma bolj smiselno, pa tudi pedagoško in psihološko bolj ustrezno in za otroke koristno, kot pa preračunano komercialno, izmetnično nasilje, kateremu so otroci sedaj izpostavljeni s poplavo dinosavrov...

STANE LENDARIČ

Več kot le dom

Ljubljana, Večna pot 70

Želi vsem obiskovalcem in ljubiteljem živali
SREČNO IN VESELO NOVO LETO!

ZOO je odprt celo leto razen ob ponedeljkih, ko je zaprt za obiskovalce.

V letnem času od 9. do 19. ure, v zimskem pa od 9. do 16. ure.

Nudi možnost strokovnega vodenja, parkirni prostori so zagotovljeni.

Telefon 266-766.

OBIŠČITE NAS!

Sneg, sneg

Novozapadli sneg je še posebej razveselil najmlajše, saj so nekateri že pozabili, kako izgleda sneženi mož, ali kako drsijo sanke ali smuči po strminah. Snežak na sliki, ki ga je naredila mladež iz Horjula, pa najbrž le ne mara prehudega mraza, saj si je »zavezal« kar šal okrog vratu, kot kaže pa se boji tudi padavin, drugače se ne bi »skril« pod dežnik. Kdove, morda bi se lahko še prehladil...

B. V.

Novoletno voščilo

Na kupček lepih želja, ki vam jih bodo te dni namenjali prijatelji, sorodniki in poslovni partnerji, pridenite tudi naše.

Vse, kar je v moči narave in razuma, naj bo v letu 1994 naravnano tako, da bo življenje prijetno, delo, ki ga radi opravljate, smotno in uspešno, težav pa naj sploh ne bi bilo.

Iskreno seveda želimo, da se vam izpolnijo tudi vse tiste najbolj skrite želje, ki ste jih čisto potihem sami dodali.

Zveza prijateljev mladine
Ljubljana Vič-Rudnik

Novoletne prireditve za otroke

Občinska Zveza prijateljev mladine Ljubljana Vič-Rudnik tudi letos v programu »Veselega decembra« sodeluje z krajevnimi skupnostmi, društvi prijateljev mladine, vrtci in šolami pri srečanju naših najmlajših z Miklavžem, Božičkom in Dedkom Mrzom v KS.

Notranje gorice – Plečivica: 15. decembra ob 16.30 v Zadržnem domu – lutkovna predstava

Dobrova: 18. in 19. decembra ob 16. uri v prostorih stare šole – lutkovna igra

Podpeč: 16. decembra ob 16.30 uri v vrtcu – lutkovna predstava

Velike Lašče: 16. decembra ob 11. uri – lutkovna predstava v osnovni šoli

Rakitna: 23. decembra ob 17. uri v osnovni šoli – lutkovna igra

Kozarje: 22. decembra – lutkovna predstava v kinu Dolgi most

Seveda pa se bodo tudi v drugih krajevnih skupnostih zvrstile prireditve za otroke, zato ne bo odveč povprašati na krajevne skupnosti in vrtce.

Nov dom za nove pravljice

Kinodvorana na Dolgem mostu letos ni prazna kakor prejšnja leta. V njej so se začelo nastanile lutke iz mavrične dežele pravljice. Otroci iz ljubljanskih šol in vrtcev in tudi iz okolice prihajajo na lutkovne predstave POVODNJAK IN MAKOV ŠKRAT, ZALJUBLJENI ZMAJ, KAPLIČKA, MORJANKA... Otroke KS Kozarje bo ob pravilici obiskal tudi Dedek Mrz. Otroci odhajajo iz dvorane navdušeni, z željo, da kmalu spet pridejo.

Avtorica pravljic in lutk Jana Stržinar, ki predstave sama tudi izvaja, upa, da bo v dvorani lahko še dolgo razveseljevala otroke. Ima pa tudi prošnjo za Dedka Mrza. Poiskati si mora novo stanovanje zase in za praviljico svet svojih lutk. Ker bi bila rada čim bliže dvorani, v kateri nastopa s svojimi »igralci« lutkami upa, da ga bo našla v viški občini, zato prosi dobre ljudi, da sporočijo Dedku Mrzu na KS Kozarje tel.: 623-925 ali na tel.: 301-246, če bi bili pripravljeni oddati (z možnostjo odkupa) kakšno starejšo hišo ali večje stanovanje (trisočno). Jana zagotavlja Dedku Mrzu, da je dario že samo sporočilo in možnost nastanitve, sicer pa je redna plačnica. Ne samo letos, tudi v prihodnje bi rada otrokom podarila še mnogo pravljic. Njena pravljica zakladnica pa kaže, da je brez dna in polna skrivnosti. Vendar niti lutke niti pravljice ne morejo nastajati pod vedrim nebom. Prepričana je, da čas Dedka Mrza ne bo minil brez darila tudi zanjo.

Tolar za Pacug

Odstopljeni avtorski honorarji Naše komune za otroško letovišče Pacug pri Portorožu v letu 1993

Franci MALOVRH	2.000,00 sit
Ladka DETERDING	2.000,00 sit
Slavko NOVAK	2.000,00 sit
Manfred DETERDING	1.800,00 sit
Marjan PLESTENJAK	1.500,00 sit
Tone MIKLAVČIČ	3.000,00 sit
Iskreno se zahvaljujemo!	